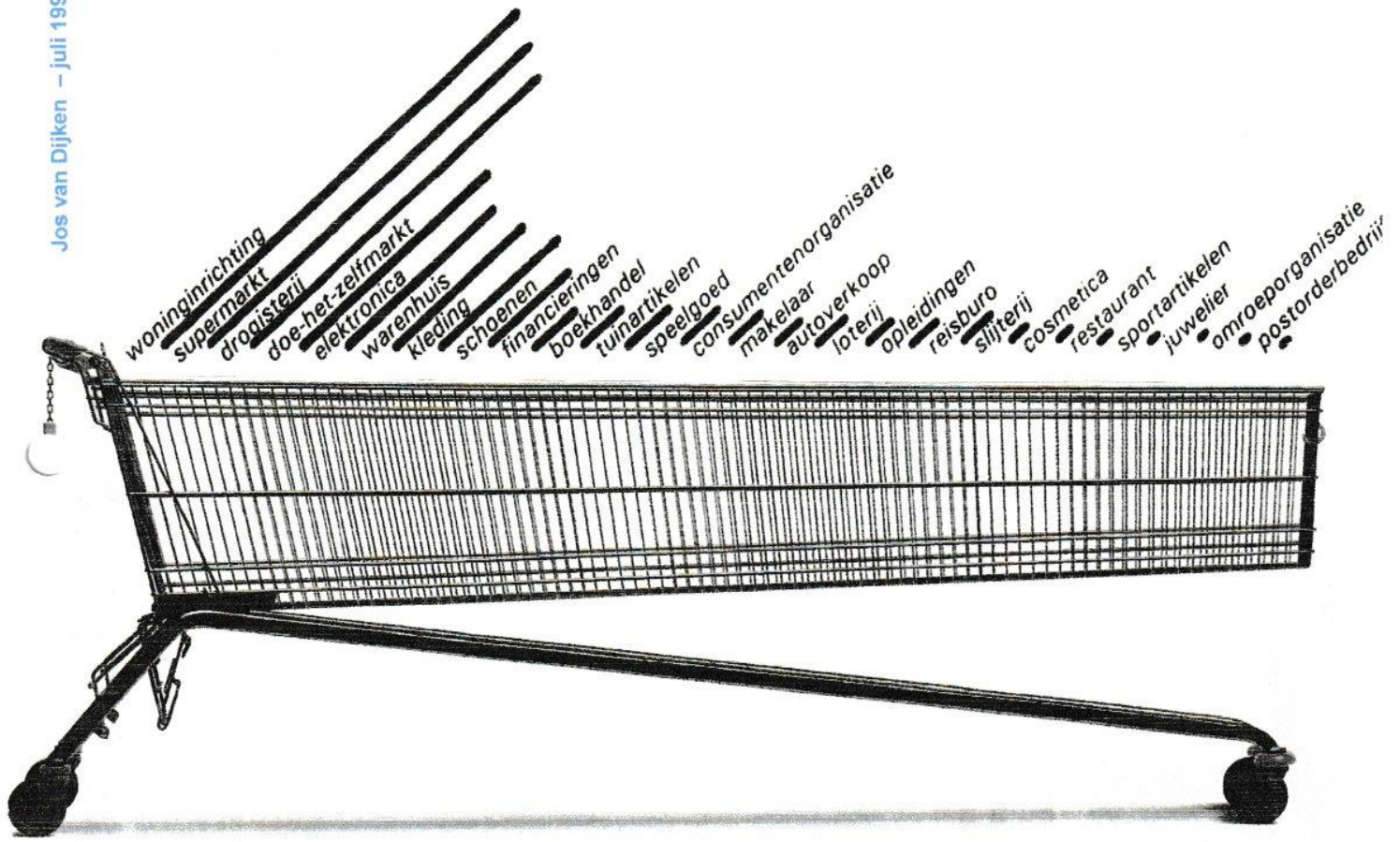

In beweging...

Laat ik maar direkt eventuele kritiek vóór zijn. Dit was eens, maar nooit weer! Ik zal de eerste zijn om dat te beamen. Maar ja, ik *moest* het toch een keer weten? Het intrigeerde me al lange tijd: wat komt er nou door onze brievenbus, waar we totaal niet om gevraagd hebben? Ik heb dus een jaar lang al dat papierwerk verzameld, gerubriceerd, gewogen en... nauwelijks gelezen. Dat laatste zou ook volstrekt ondoenlijk zijn, want welk mens neemt 45,7 kilo papier door, wat helemaal niet aan hem geadresseerd is? (Ter vergelijking: dit A-4-tje wat je nu in handen hebt weegt bijna 5 gram. Reken dan maar uit!) Onnoemelijk veel reclame-uitingen belanden dus ongelezen in de oud papierbak. Toch rekent niet een van de verzenders daarop. Ieder hoopt, dat vooral zijn boodschap mij in beweging krijgt. Die ruim 1000 folders, brochures enz. zijn daar ongetwijfeld voor bedoeld. Verhoudingsgewijs - naar het gewicht van het drukwerk - was dit het beeld van 1996:

42
www.AnderZ.info
Jos van Dijken - juli 1997 - lb

Vanwaar deze hele turf- & weegexercitie? Dat heeft o.a. te maken met mijn eigen zendersdrang. Want ik wil óók een boodschap kwijt. En ook ik wil niet alleen maar afwachten of mij om die boodschap gevraagd wordt. Nu bedoel ik overigens niet iets via de brievenbus. Daar verwachtte ik al nooit veel van en nu helemaal niet meer. Toch zijn uit die honderden folders enkele me bijgebleven. De reden? Die waren verrassend én kernachtig. Nou, dat zie ik zitten.

Ik mis iets!

De boodschap die ik sinds 1986 altijd & overal meedraag is deze: In de zomer van dat jaar vroeg ik een Zwolse juwelier een speld te maken met deze inscriptie. Die vier rare tekens zijn Aramese letters die je van rechts naar links moet lezen. Dan staat er: Jesjuah. De naam, waarvan wij de Griekse vertaling zo goed kennen: Jezus. Door die speld te dragen beken ik kleur. Jezus is het voor mij. Hij mag mijn leven bepalen. Daar wil ik op aanspreekbaar zijn, door wie, wanneer of waar dan ook. Hier zit uiteraard een verhaal aan vast. Twee verhalen eigenlijk. In het begin van de jaren tachtig werd mij gevraagd nieuw bijbelstudiemateriaal te schrijven voor het Navigatorwerk. Een voorrecht vond ik dat! Direkt kwam de vraag: wat willen we ermee? Dat was snel gevonden: Jezus dichterbij brengen voor de mensen van nu. Maar toen, bam, paniek. Dit lukt nooit! Hoe zijn onze werelden ooit met elkaar te verbinden!? Neem alleen al de taal. Met die vier letters zou Jezus zijn naam geschreven hebben, maar ik snap er niks van. Hij schreef met zijn vinger in het zand. En ik? Ik zit hier met balpen en een stapel kladpapier. Help!

Aleid en Pietie hebben toen voor mij een foto gemaakt. Die foto met zijn naam, in het zand geschreven, staat sindsdien midden op m'n bureau. Een dagelijkse reminder: "Heer, help me U dichterbij te brengen..."

Er kwam later nog iets bij. Tijdens een kerkdienst, bij het beamen van de geloofsbelijdenis, vloog het me opeens aan: ik mis iets! Jezus heeft toch ook geleefd? Waarom zeggen we dat niet?! Geboren, en daarna geleden, gekruisigd en zo verder. Hoe hebben ze die 33 jaar kunnen overslaan? Juist het leven van Jezus zegt mij zoveel...

Ik snap nog steeds niet, dat ze zoiets wezenlijks over het hoofd hebben gezien. Maar goed, ik hoop anderen te kunnen meegeven, dat Jezus midden onder ons heeft verkeerd en ook volstrekt gewone, aardse dingen deed. Zoals bijvoorbeeld het schrijven van zijn naam. Reden voor mij om m'n speld te laten maken.

Er klopt iets niet...

Soms, in de trein of elders, vraagt iemand me wat de letters betekenen. Toch zijn er ook veel mensen die het niet opmerken of er misschien niet naar durven vragen. Sinds 5 april denk ik erover of ik een kaartje zal laten drukken met dit erop:

Daar zit ook een verhaal achter. Ik fietste op die zaterdagmiddag huiswaarts, van een Navigator-stafkonferentie in Elspeet. Mijn gedachten gingen terug naar de gebedstijd met m'n collega's. We kregen toen als hulpmiddel een blad met het opschrift: **De namen van Jezus**. Tientallen namen waren keurig, alfabetisch gerangschikt. Van 'Afdruk van Gods wezen' tot 'Zoon van de gezegende'.

Al fietsend bleef het me bezig houden: er klopt iets niet, maar wat? In een flits wist ik het. Het is volkomen vertekend! Alle namen zijn waar, maar de lijst is gigantisch eenzijdig. Dit zijn woorden voor de overtuigde, de aanbieder. Maar wat zegt de onzekere, de twijfelaar, de zoeker... (Het gaat me er zeker niet om te shockeren, maar... Jezus werd ook heel anders genoemd! Krankzinnige. Zuiperd. Veelvraat. Zulke namen staan niet in dat overzichtslijstje)

Dat bracht me op dit beeld. Wat zie jij erin? Ook iets dubbels? Lette je eerst op het wit? Of viel je oog direkt op zwart? 't Is een kwestie van een paar millimeter, maar wat een verschil! Een paar niks-zeggende witte tekens óf zijn naam in een eigentijdse wereld-taal, het Engels.

Dit intrigeert me. Zou het iets zijn om zo'n kaartje in te brengen in mijn gesprekken met Bob, René, Dick, Frans, Peter? Zij zijn veertigers net als ik, maar zonder een kerkelijke achtergrond. Zien zij dus wit en ik zwart? Zo ervaar ik het niet, mijn perspectief wil ook nog wel eens wisselen. 't Is geen fraaie beeldspraak, maar ik hoop dat we alle zes Dezelfde leren zien, vooral als zwartkijker.

ܝܫܘܥ

*Ik geloof in God de Vader, de Almachtige,
Schepper des hemels en der aarde.*

*En in Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Here;
die ontvangen is van de Heilige Geest,
geboren uit de maagd Maria;
die geleden heeft onder Pontius Pilatus,
is gekruisigd, gestorven en begraven,
nedergedaald ter helle;
ten derde dage wederom opgestaan van de doden;
opgevaren ten hemel,
zittende ter rechterhand Gods des almachtigen Vaders;
van waar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de dode
Ik geloof in de Heilige Geest.
Ik geloof in een heilige, algemene, Christelijke kerk,
de gemeenschap der heiligen;
vergeving der zonden;
wederopstanding des vlezes;
en een eeuwig leven.*

???